

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Aktuel kommentar til funktionær- og tjenestemandsproblemer

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1966

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Aktuel kommentar til funktionær- og tjenestemandsproblemer](#) 3

[Aktuel kommentar til funktionær- og tjenestemandsproblemer](#) 4

[Aktuel kommentar til funktionær- og tjenestemandsproblemer](#) 5

[Aktuel kommentar til funktionær- og tjenestemandsproblemer](#) 6

Aktuel kommentar til funktionær- og tjenestemandsproblemer

aktuel kommentar

TIL FUNKTIONÆR- OG TJENESTEMANDSPROBLEMER

NATURLIGVIS KILDESKAT
siger økonomiminister Ivar Nørgaard

Lad os komme den politiske sprogforvirring til livs

Vort skattetryk – og andres

Udviklingen vil tvinge os til kildeskat

Trivselen på arbejdspladsen en af de næste store opgaver

Ivar Nørgaard er ny som minister, men erfarende når det gælder nationaløkonomi, hvad flere bøger fra hans hånd bærer vidnesbyrd om. Han er ikke ven med det dogmatiske, men tilhænger af realisme og sund fornuft. – Og hvad mere? spørger vi.

– Resultater på bordet. Det er derfor vi har folketing og regering. For tiden er det en mindretalsregering, der selv mønstre 77 ud af tingets 179 pladser, og det betyder, at et samarbejde mellem flere partier er nødvendig for at få skabt noget. Det forudsætter igen viljen til at ville nå noget. Ord alene gør det ikke.

– Er der for megen snak i dansk politik?

– Jeg synes, at den politiske sprogforvirring griber om sig. Hvad gemmer sig for eksempel bag betegnelsen det brede liberale grundlag? Hvad vil man konkret? Det eneste, vi indtil nu har hørt, er tanken om, at lønmodtagerne af staten skal have dikteret, hvor meget de må få i løn og sørge for, at det bliver overholdt. Man kan have det standpunkt, men det har intet med liberalisme at gøre. Det ville være godt, om man kunne komme bort fra de værste fraser og lade det saglige få en mere fremtrædende plads.

– Skatterne må tit stå for skud?

– Det er forståeligt, at den enkelte gerne vil slippe lettest muligt, men det er mindre for-

ståeligt, at de borgerlige partier giver indtryk af et uhyrligt skattetryk herhjemme. Det er vor opgave at klare os i konkurrencen med andre lande på verdensmarkedet. Det forudsætter investeringer ikke blot i produktionsanlæg, men også i trafik anlæg, uddannelse og andre områder, som skatterne må skaffe penge til. Sammenligner vi os med vore konkurrenter i Europa, ligger vi – bortset fra Belgien – i bunden, når det gælder skattetrykket.

– Andre lande har kildeskat?

– Ja, efterhånden har hele Europa indført systemet. Det vil Socialdemokratiet også gerne, men i folketinget kan vi ikke få tilslutning. Gallup viste, at 55 procent af borgerne nærer det samme ønske, hvorimod 22 procent var imod.

– Nævn nogle fordele for lønmodtagerne.

– Man ved, hvad man kan disponere over, når lønnen er udbetalt. En ægtefælle vil ikke mere være fanget af »den onde cirkel«, hvis vedkommende ønsker at holde op med at arbejde. De færre selvangivelser betyder større mulighed til at kontrollere de indtægter, som nok har større kontrol behov. Her til kommer, at vi med kildeskatten får et selvregulerende instrument i den økonomiske politik – når indtægterne stiger, følger skatten med det samme. Vi bliver fri for disse tilbagevendende

afgiftslove. At økonomien bliver lagt i fornuftige rammer, er nok den allerstørste fordel for lønmodtagerne.

– Som økonomiminister har De også tjenestemændenes arbejdsforhold at tage vare på.
– Ja, det er en opgave, jeg er glad for. Som det sikkert erindres, vedtog Socialdemokratiet på sin kongres i sommer en særlig udtalelse om industrielt demokrati eller – sagt lidt mindre højtideligt – trivselen på arbejdspladsen. Det vil blive en af de næste store opgaver, der skal løses. Det mærkes helt tydeligt, at den enkeltes placering i et stadig mere automatiseret system gør problemet vigtigt. Og her mener jeg, at staten som arbejdsgiver må løse sin del af opgaven.

Industriens ekspansion øger funktionærtallet

Hvorledes selve udviklingen i samfundet befordrer stigningen i antallet af funktionærer fremgår af en lige udarbejdet statistik, »Industriens hovedtal, hvori der berettes om, at industrien nu beskæftiger godt 300.000 arbejdere og lige ved **100.000 funktionærer**. Industriproduktionens værdi er i henhold til de samme oplysninger i 1965 steget til over 30 milliarder kr. Eksporten udgjorde mere end halvdelen af Danmarks eksport. Bag denne produktionsforøgelse står også rytmesikkerheden i arbejdsmarkedet, bygget på de trufne lønaftaler mellem organisationerne.

Ingen kan altså mere end industrilederne være interesserede i at støtte organisations-tanken hos alle medarbejdere – også funktionærene. Størst må denne interesse dog være hos funktionærene selv, fordi det er de nærmeste til at nyde godt af rimelige lønftaler og den stabilitet, sådanne fastsatte normer giver i hverdagens arbejde. Et godt klima på arbejdspladsen afhænger naturligvis meget af, hvorledes hver enkelt ansat yder sit positive bidrag til det; men den første betingelse – også for funktionærer – er dog, at lønforholdene er rimelige og inspirerende for initiativet.

Hvor det er muligt, bør lederne i industrien erindres om dette forhold.

Arbejdsminister Erling Dinesen

Vi skal have den svenske pensionsform

– Socialdemokratiet har et klart ønske om, at vi skal arbejde os hen imod den svenske form for tillægspension, udtaler arbejdsminister Erling Dinesen. Indtil nu har de borgerlige partier været noget kølige over for tanken.
– Hvad går ordningen ud på?

– Ganske enkelt, at den samlede pension skal op på et beløb, der svarer til ca. 60 procent af den gennemsnitlige løn i de 15 bedste arbejdsår og vel at mærke således, at den gøres værdifast.

Det svenske system bygger på, at pensionen omregnes til point og således, at det beløb, som et givent antal point er udtryk for, følger med i den almindelige prisudvikling. Dette betyder altså, at realværdien forbliver den samme. Hvis vi tager to indtægter, der kan købe den samme varemængde – for eksempel 10.000 kr. i 1952 og 15.000 kr. i 1965 – vil pensions-systemet give nøjagtigt det samme antal point.

– – –

Og vi kan kun føje til, at det desværre ikke indtil nu er lykkedes at få de borgerliges stilling til denne tanke.

De kan næppe repræsentere funktionærene

Det er en kendt sag, at praktisk taget alle partier giver udtryk for, at de repræsenterer funktionærene i folketinget. Nu kan det næppe være styrken af det sagte, der er afgørende. Hvad siger da de nøgterne kendsgerninger, når det for eksempel gælder Venstre og Det konservative Folkeparti?

I den konservative folketingsgruppe på i alt 36 medlemmer findes der nok funktionær- og tjenestemandrepræsentanter som en politifuldmægtig, en sognepræst, en generalmajor, men ikke nogle, der kan siges at dække et bredt udsnit af funktionærer.

For Venstre gør noget lignende sig gældende. Ligeledes ud af 36 medlemmer findes der én bankkasserer. Af de resterende er der – udover 19 gårdejere – tale om funktionærbetegnelser som sagførere, redaktører og andre højere stillingsbetegnelser.

De to partiers negative indstilling til lovgivningen på funktionærområdet bekræfter til fulde denne sammensætning.

Derfor er vi imod tvungen voldgift

Socialdemokratiet har vendt sig imod det forslag, som bl. a. de konservative har udkastet, nemlig at indføre en tvungen voldgift.

En permanent voldgiftsdomstol vil fratage lønmodtagerne deres naturlige forhandlings- og medbestemmelsesret om egne løn- og arbejdsvilkår. Den vil umuliggøre normale forhandlinger på arbejdsmarkedet, og alene dens tilstedeværelse kan betyde, at egentlige realitetsforhandlinger ikke kommer i gang.

Dernæst kan den skabe en hidtil ukendt uro på arbejdspladserne, som går ud over produktion og produktivitet, og den vil med-

føre, at man lokalt søger lønkravene gennemført.

At det så tilmed skulle være en liberal tankegang, har man svært ved at fatte.

12,2 millioner kroner mere i uddannelsesfonden

For mange af hjemmene i vort land betyder Ungdommens uddannelsesfond uhyre meget i forbindelse med skoling af de unge. Fordelingen af hovedsummerne til stipendie-nævnene ved universiteter, læreanstalter og andre institutioner er foretaget. Til rådighed er i alt 113.260.000 kr. mod i fjor 98.000.000 kr. Forøgelsen er sket på grund af den stigning på 7 procent i det elevklientel, der kan komme i betragtning, samt i en stigning i reguleringspristallet pr. 1. oktober på 6,6 pct. fra i fjor til i år. Halvdelen af pengene går til stipendier – den anden halvdel til studielån. Maksimum for den enkeltes støtte er sat til 6.400 kr. i studiehjælp i form af stipendier og lån – men det højeste beløb vil kun blive bevilget i særlige tilfælde. Minimum for støtte er sat til 1.000 kroner.

Uddannelsesfondet er blevet særdeles kraftigt udviklet gennem de seneste år på Socialdemokratiets initiativ fra et beløb på nogle få millioner kr. til de over 113 millioner kr., der er gældende i dag. Også her et slående vidnesbyrd om, hvorledes det enkelte hjemms økonomi kan udbygges, når rimelige fælles opgaver betales over samfundshusholdningen.

Vil De vide mere

om Socialdemokratiets program, kan De gratis få kongresudtalelsen af 1965 tilsendt ved henvendelse til

Socialdemokratiet,
Rosenørns allé 14,
København V. – Tlf. (01) 35 80 08.

PERFECTA-TRYK

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk